

علم الصواليفق

٧٦

٩٤-١-١٨ ظهور

دراسات الاستاذ:
مهابي المادوي الطرانى

أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

- هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيًّا حَكِيمًا (٤)
- لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا (٥)

الظَّانِينَ بِاللَّهِ ظَنَ السَّوْءِ

- وَ يُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَ الْمُنَافِقَاتِ وَ الْمُشْرِكِينَ وَ الْمُشْرِكَاتِ الظَّانِينَ بِاللَّهِ
ظَنَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ لَعْنَهُمْ وَ أَعَدَّ لَهُمْ
جَهَنَّمَ وَ سَاءَتْ مَصِيرًا (٦)
- وَ لِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ كَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (٧)

(نموذج شماره ١)

تاريخ علم اصول الفقه

المبادى التصورية

المبادى العامه

مبادى علم اصول الفقه
العامه

مناهج علم اصول الفقه

فلسفه علم
أصول الفقه

أصول الفقه

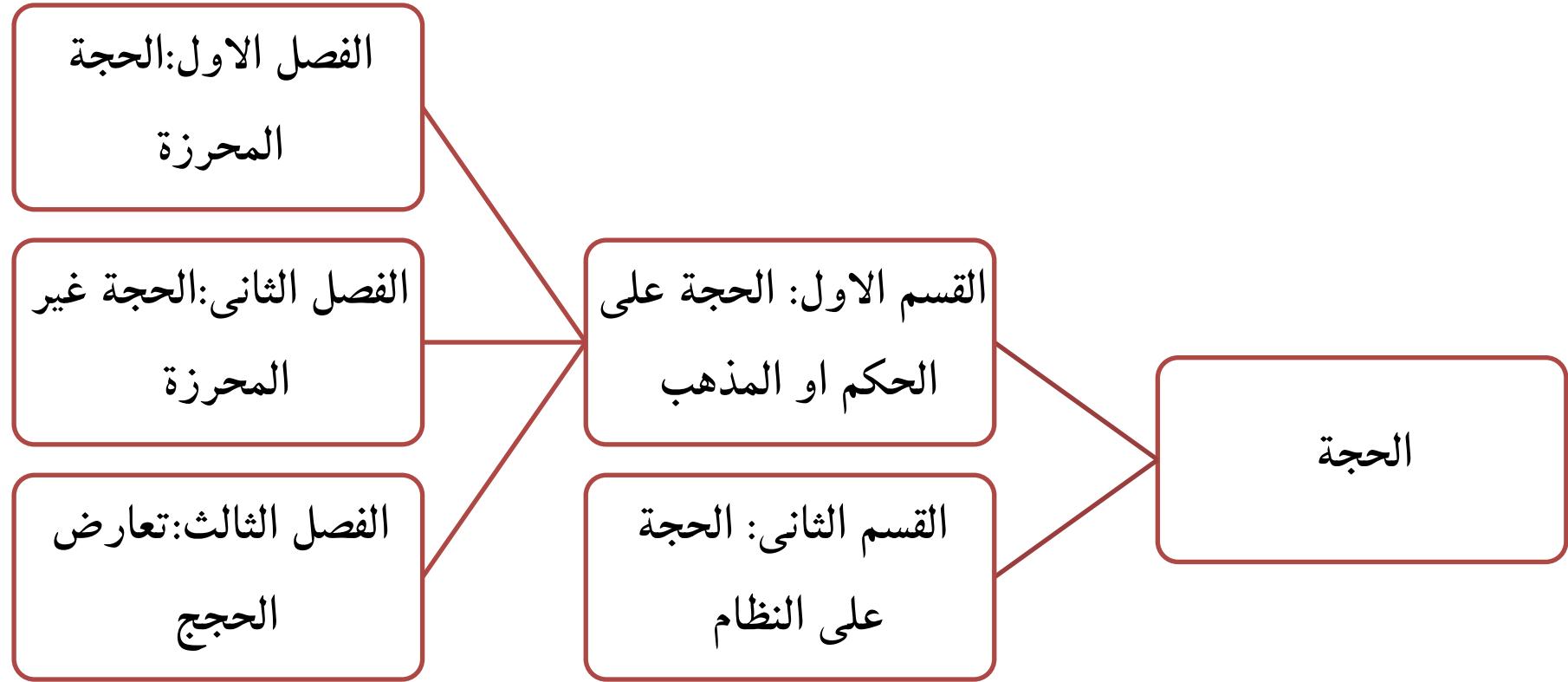
التعامل بين علم اصول
الفقه و سایر العلوم

المبادى الخاصه

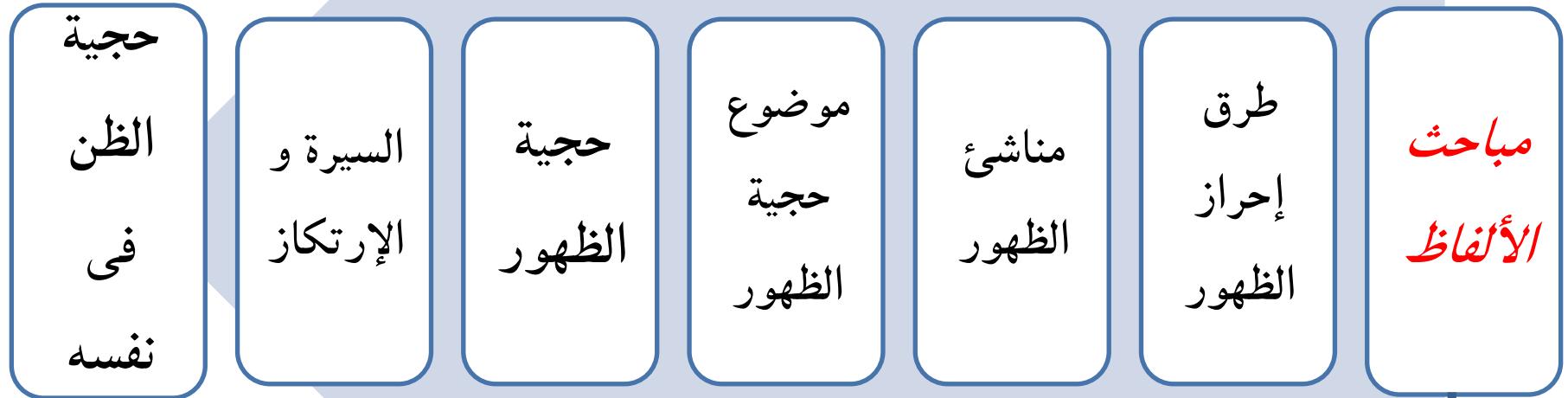
(نموذج شماره ٢)

علم اصول الفقه

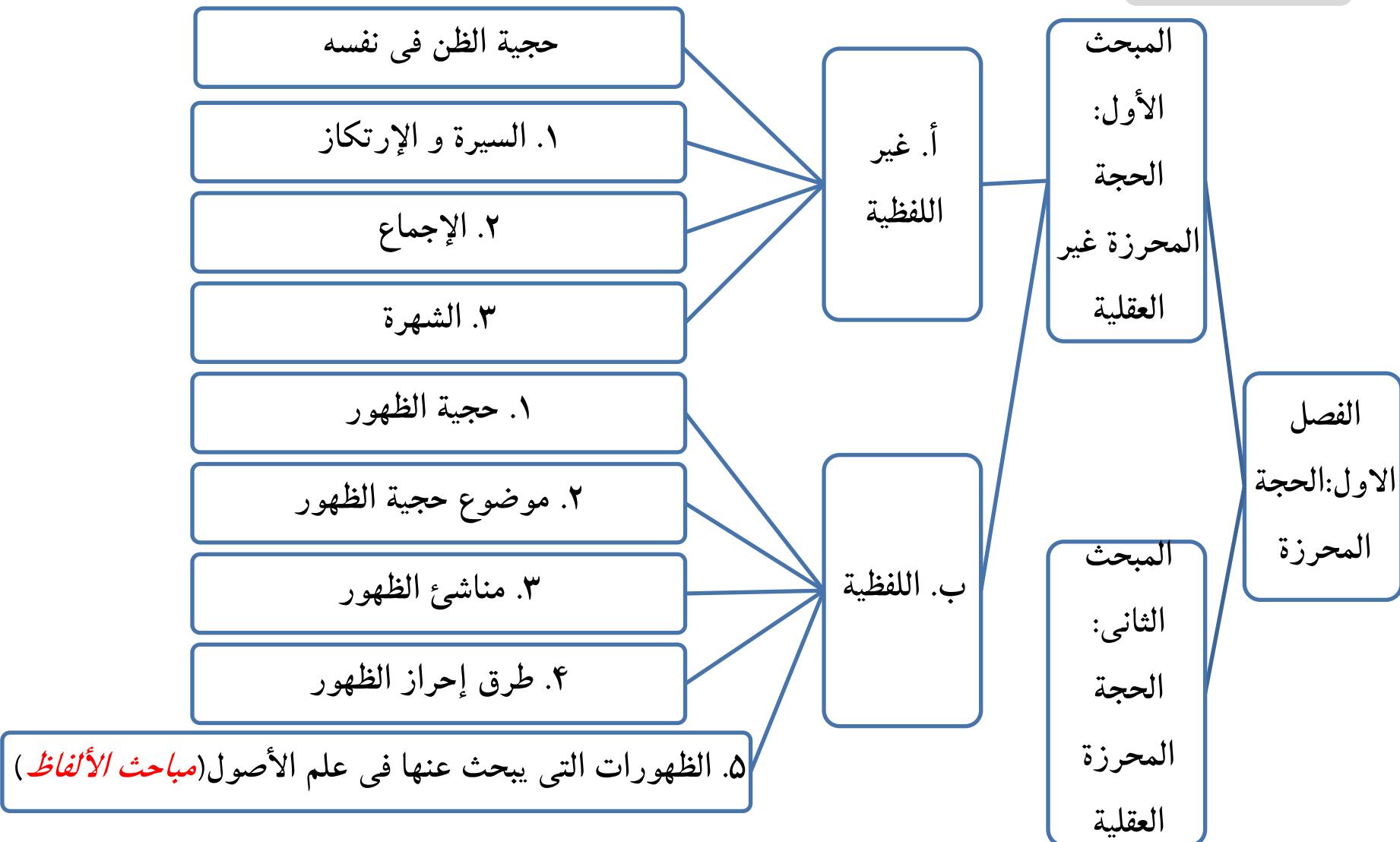
علم اصول الفقه

ترتيب اصول متعارف

(الظاهرات التي
يبحث عنها في
علم الأصول)

حجية الظن في نفسه

١. السيرة و الإرتكاز

٢. الإجماع

٣. الشهادة

أ.

الحجة
غير
اللفظية

المبحث
الأول:

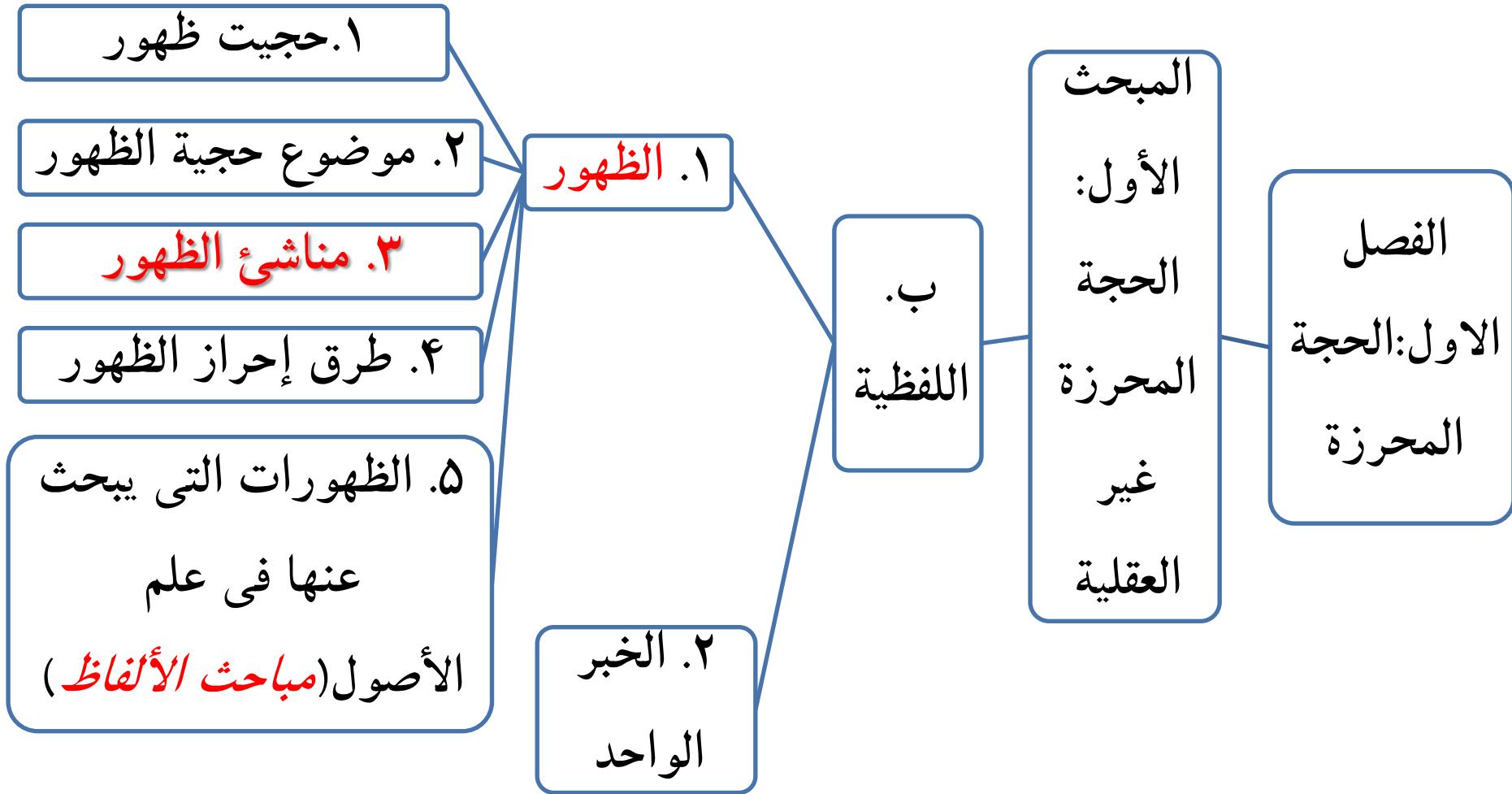
الحجة
غير
العقلية

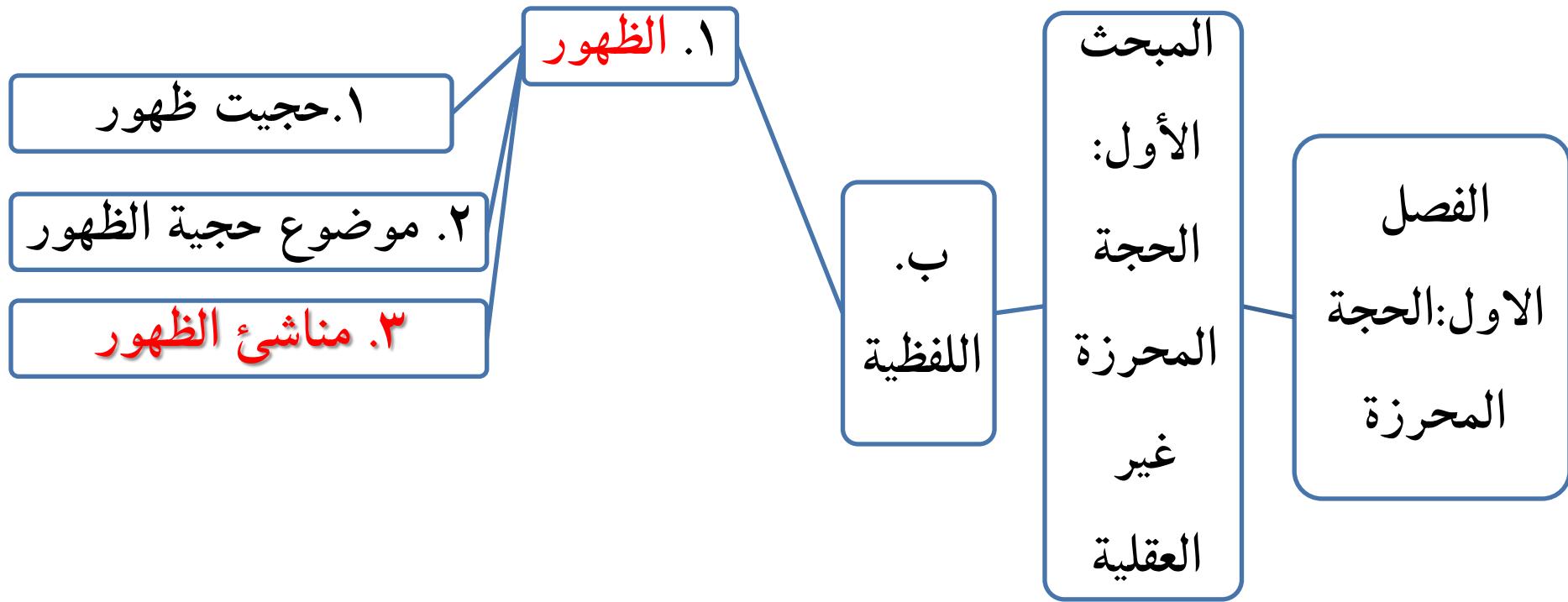
الفصل

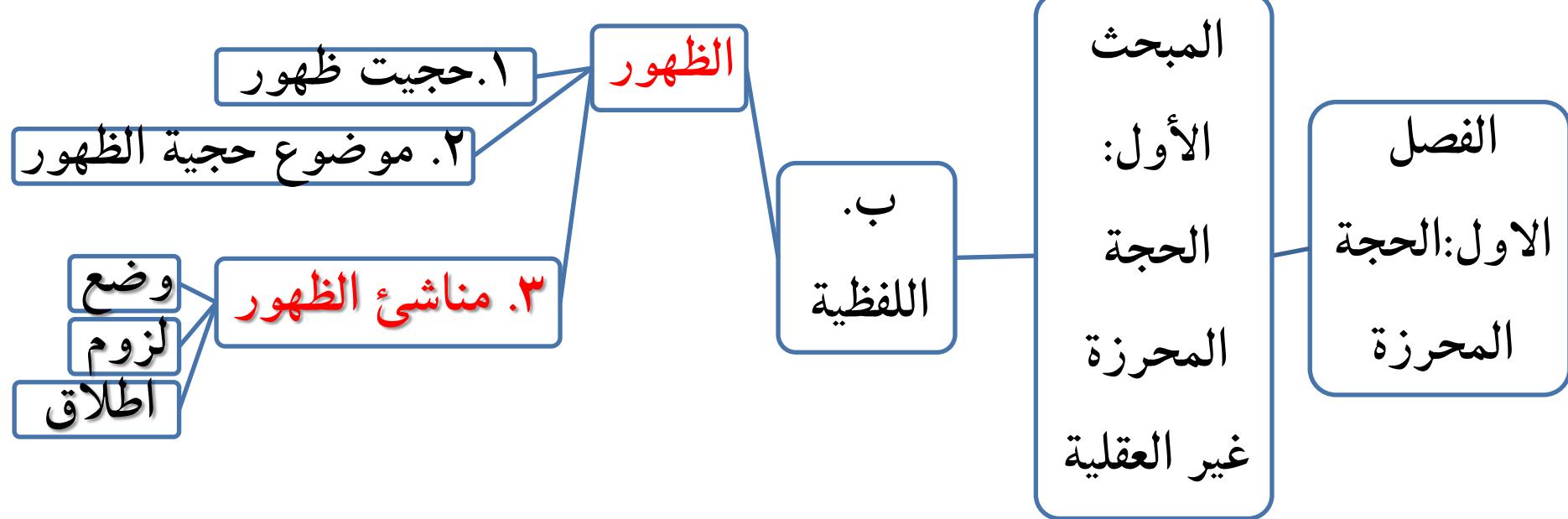
الأول:

الحجة

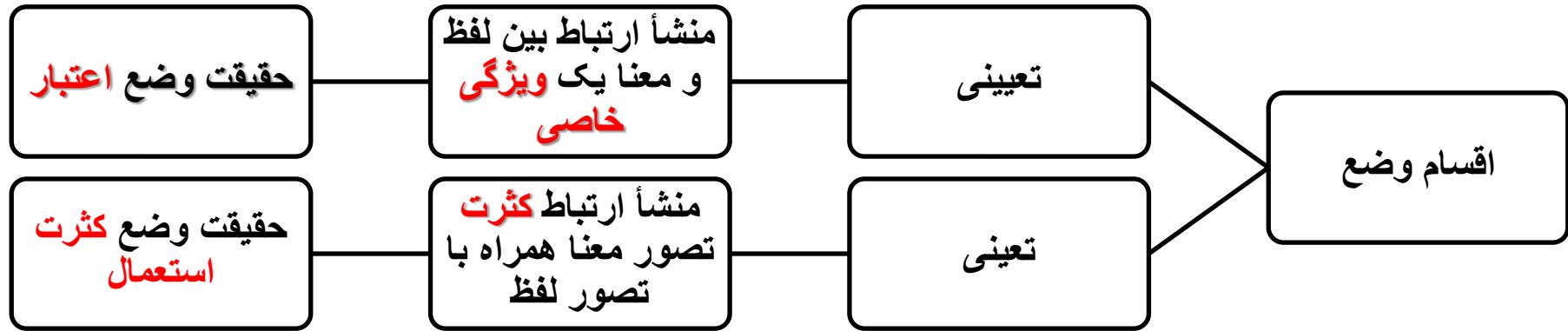
المحرزة

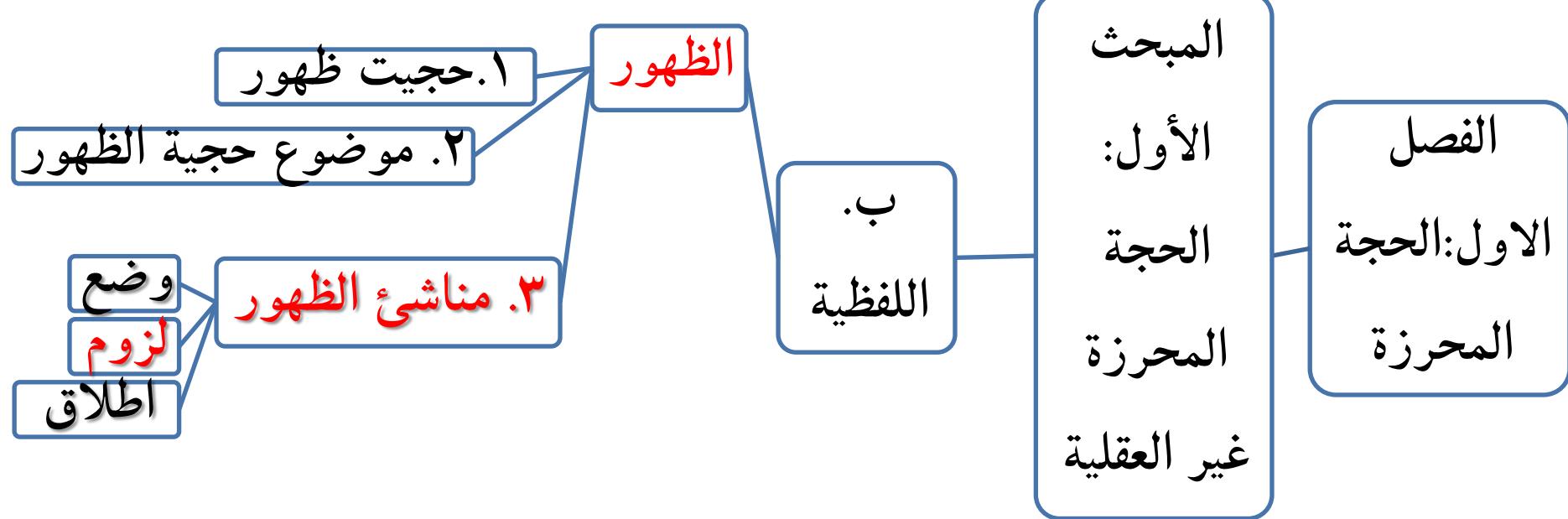

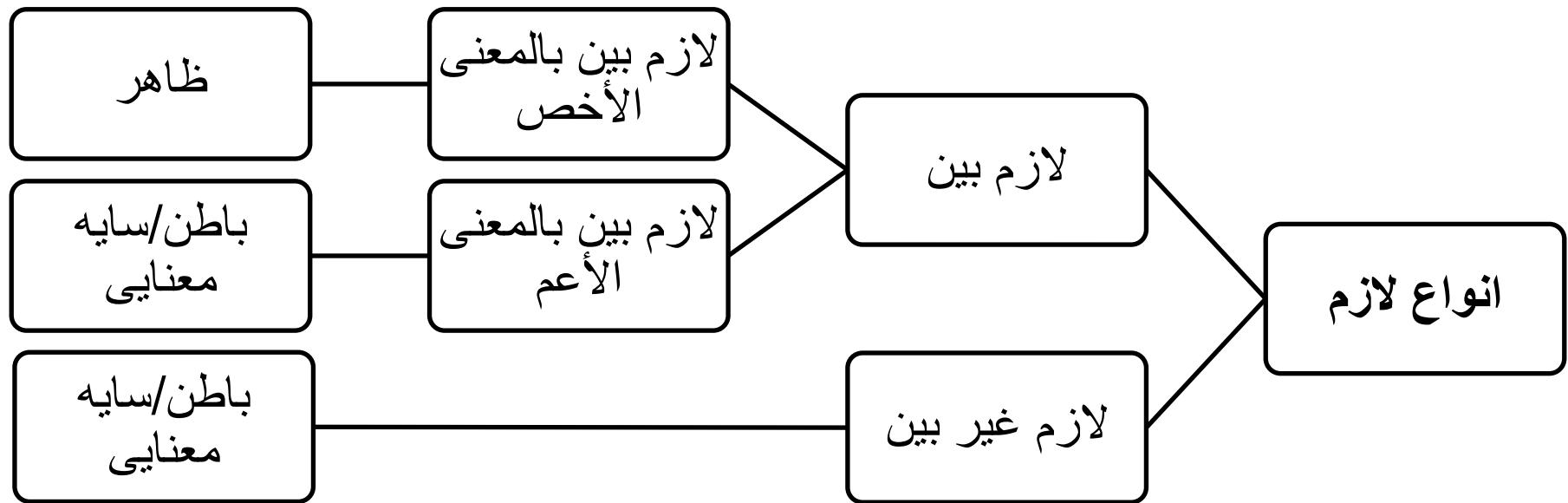

وضع یکی از مناسیء ظہور

لزوم يكى از مناشىء ظهور

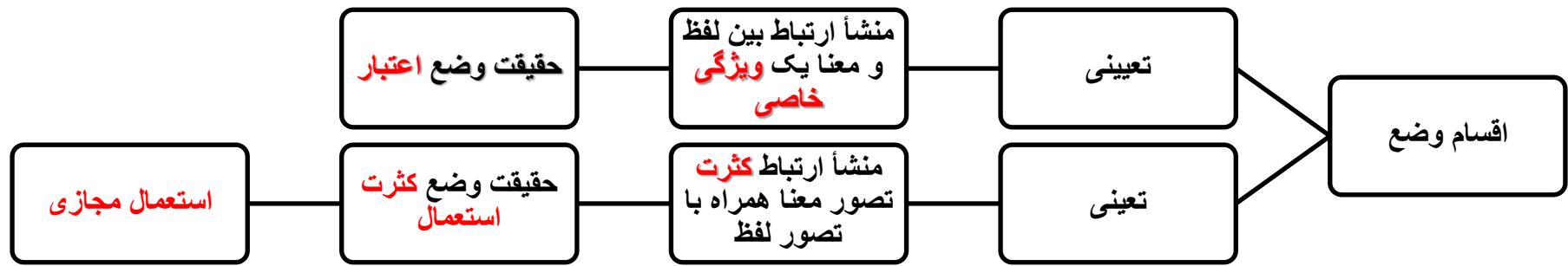
استعمال
مجازی

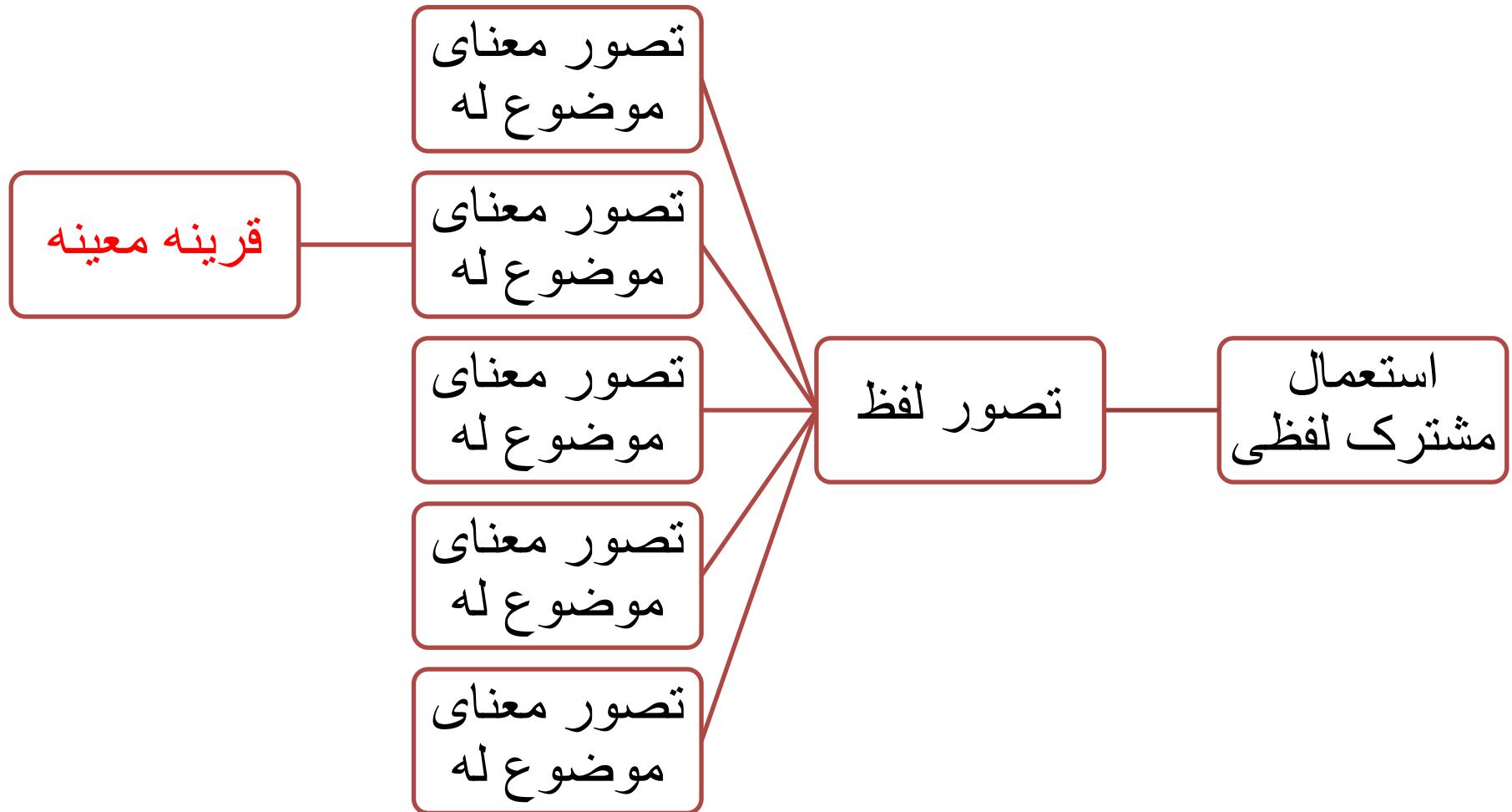
تصور لازم بين
بالمعنى الأخص
معنای موضوع له
قرینه صارفه

تصور معنای
موضوع له

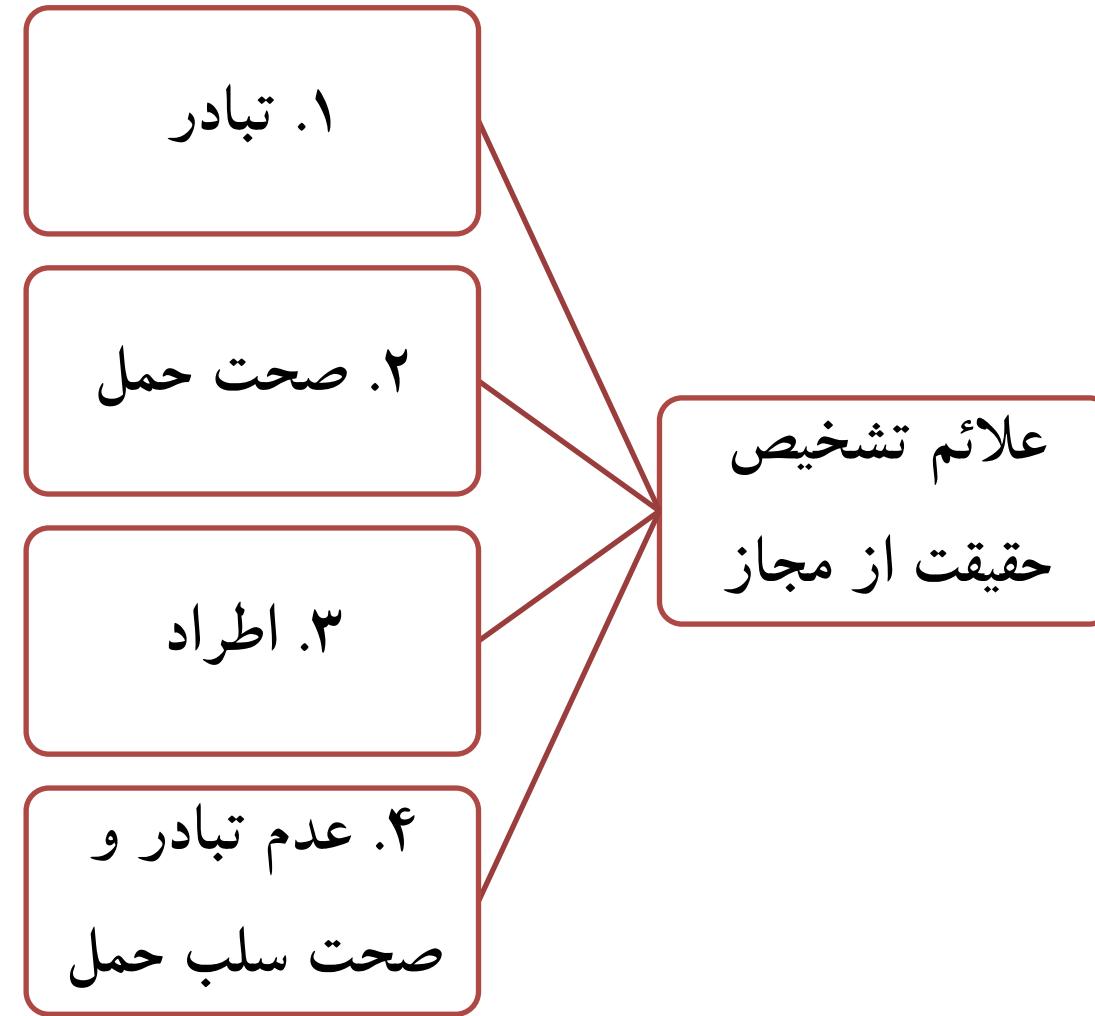
تصور لفظ

وضع یکی از مناشیء ظهور

علام تشخيص حقیقت از مجاز

تبار

تصور لازم بين
بالمعنى الأخص
معنى
موضوع له

تصور
معنای
موضوع له

تصور لفظ

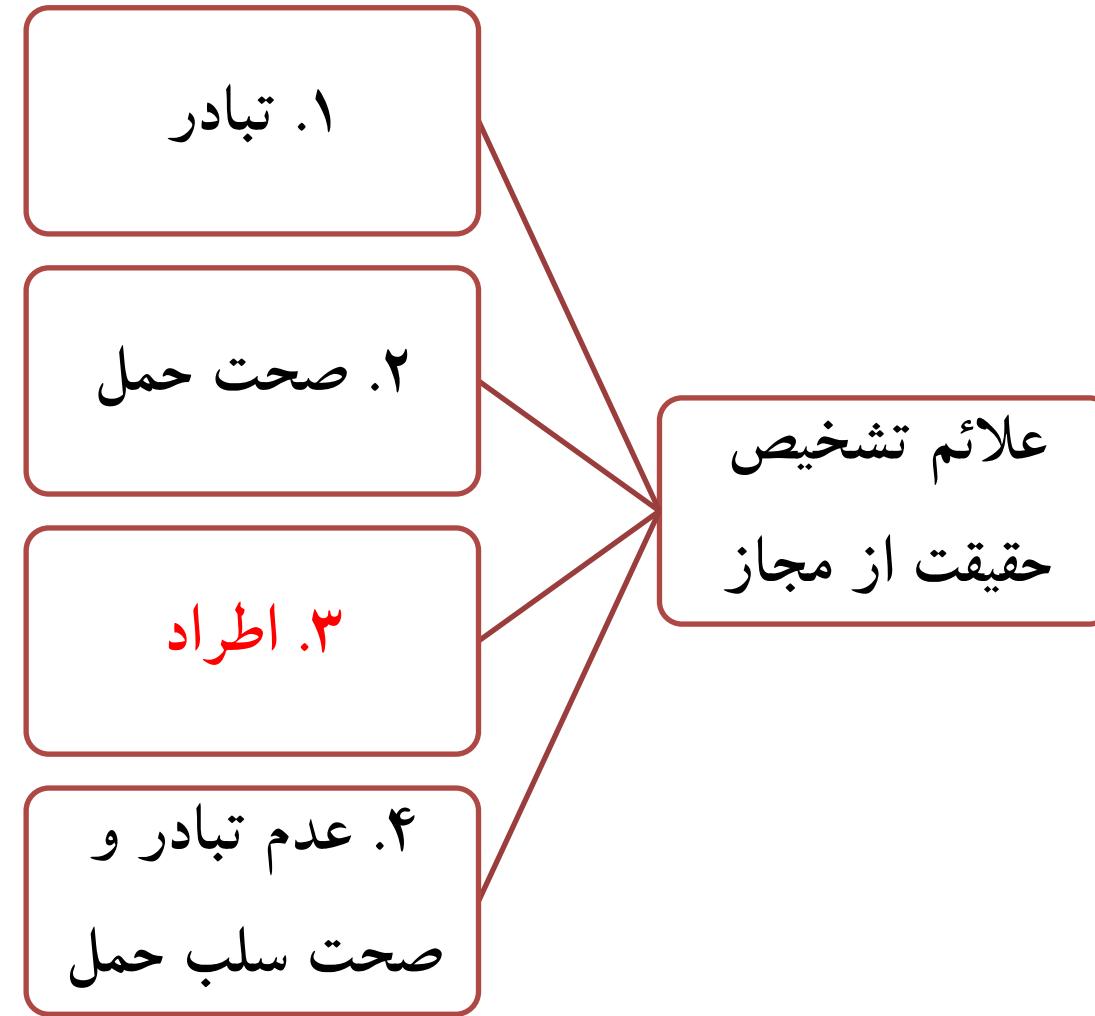
علام تشخص حقيقة از مجاز

لفظ با معنای ارتكازی خود
موضوع قضیه منطقی و
آن معنای محتمل محمول

معنای محتمل، موضوع و
لفظ با معنای ارتكازی خود
محمول

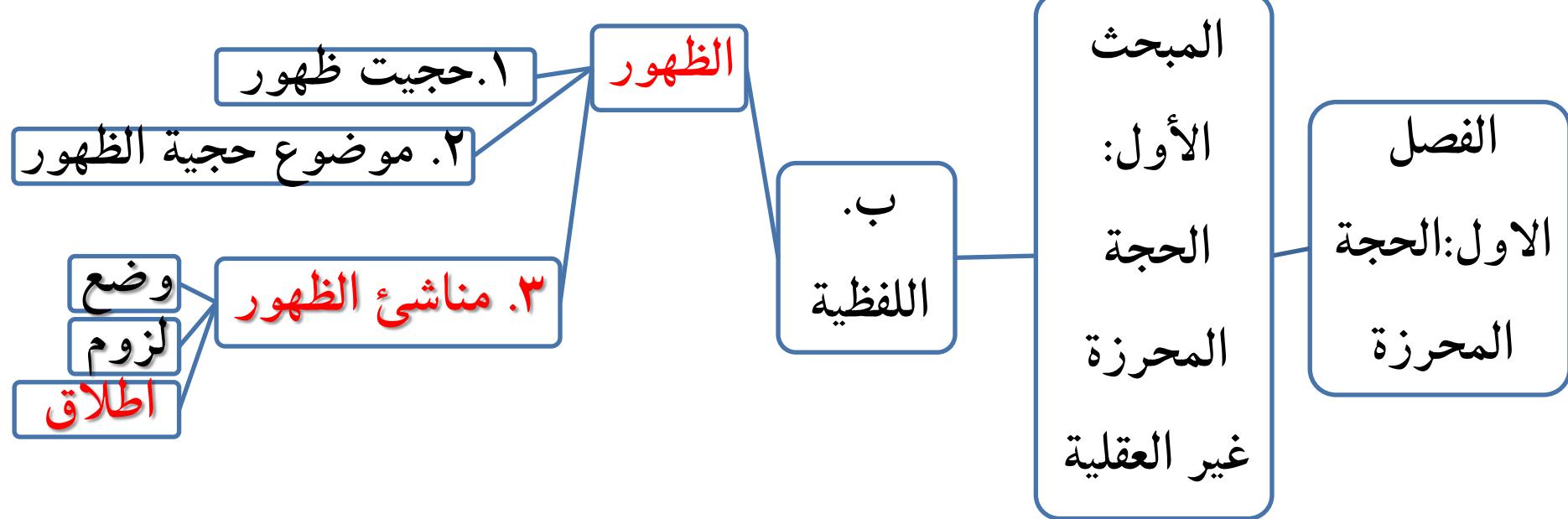
صحت حمل

علائم تشخيص حقيقة از مجاز

علام ائم تشخیص حقیقت از مجاز

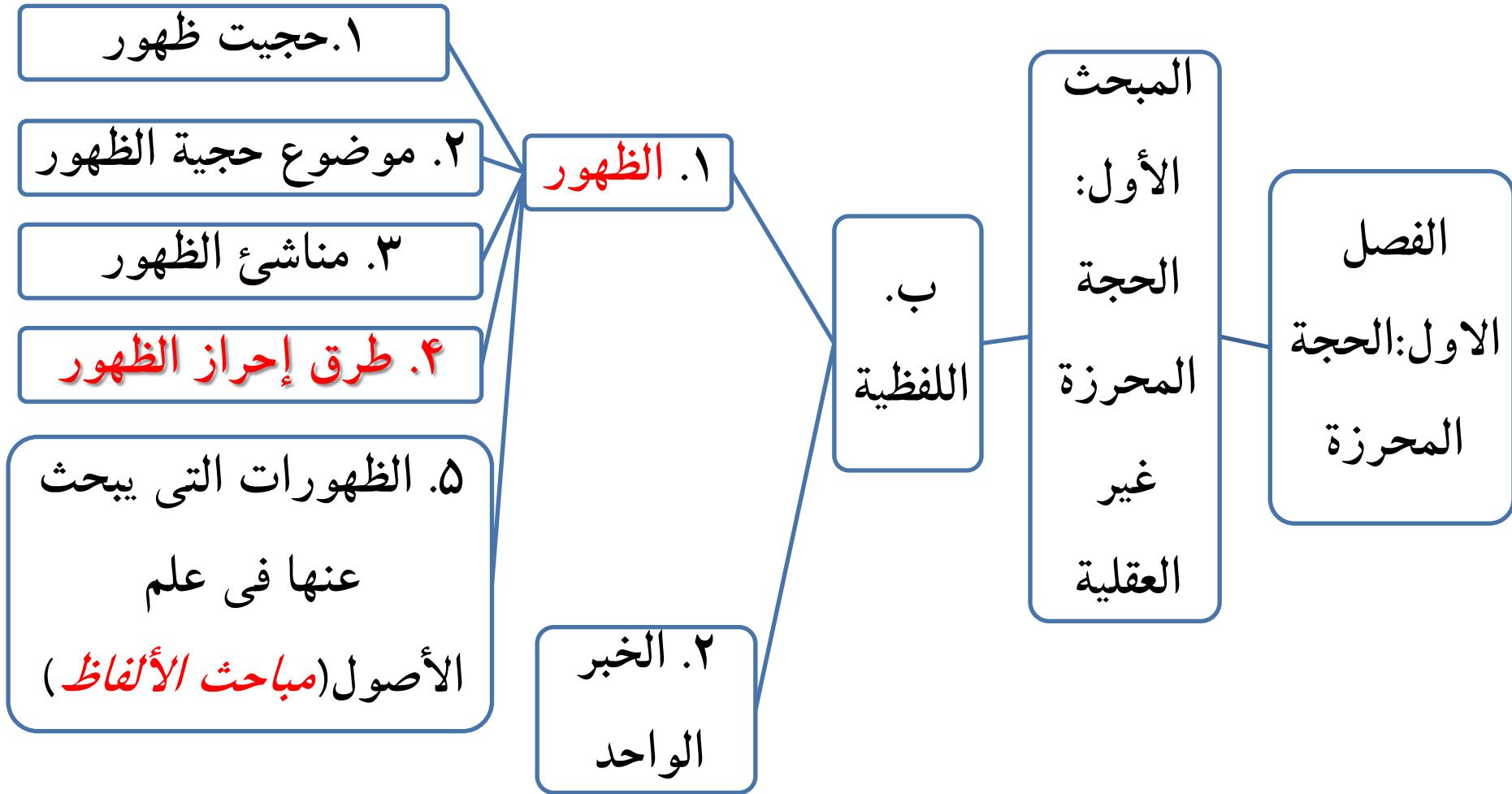
٣. مناشئ الظهور: اطلاق

1. وضع

2. لزوم بين
معنى الاختص

3. اطلاق

عوامل پیدا ش
ظهور

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

1. وجود

2. مراجعه به اهل زبان

3. مراجعه به قول لغوی

4. استدلال منطقی

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

فصل هشتم: راههای احراز ظهر

- ۲. مراجعه به اهل زبان
- راه دوم این است به افراد اهل زبان مراجعه کنیم تا مثلاً بینیم یک لفظ در زبان عربی در چه معنایی ظهر دارد.

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

- در اینجا نیز برای تشخیص موضوع له بحث تبادر مطرح است با این تفاوت که در بحث گذشته تبادر نزد مستعلم (شخصی که به دنبال معنای حقیقی است) مورد نظر ما بود و مشکل دور فقط در همین موارد مطرح است؛ اما اگر تبادر نزد غیر مستعلم باشد؛ یعنی بخواهم از طریق تبادر نزد شخص دیگری به موضوع له علم پیدا کنم، دیگر مشکل دور وجود ندارد؛ چون علم من به وضع بر تبادر نزد این شخص متوقف است و تبادر نزد این شخص متوقف است بر علم او به وضع.
- پس آن علمی که متوقف بر تبادر است علم من است و آن چیزی که تبادر متوقف بر آن است علم او است.

فصل هشتم: راههای احراز ظهر

در آثار اصولی این نکته مطرح نیست که در موارد تبادر نزد خودم، احراز تبادر برای من وجودانی است؛ یعنی خودم بالوجودان این انس باق ذهنی معنا را درک می‌کنم؛ اما در موارد تبادر نزد غیر مستعلم این سؤال وجود دارد که از چه طریقی می‌توانم پی ببرم که این معنا همان معنایی است که در ذهن او از سایر معانی سبقت گرفته است.

فصل هشتم: راههای احراز ظهر

- در واقع اینجا یک نوع اخبار وجود دارد و من راهی به تبادر ذهن او غیر این اخبار خود او ندارم. آیا می‌توانم به قول این شخص اعتماد کنم؟

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

- اصولی‌ها در باب حجیت قول لغوی بحث کرده‌اند. لغوی کسی است که متخصص در یک زبان است و بر روی این مسأله که الفاظ برای چه معنای وضع شده‌اند، کار تخصصی انجام داده است و خیلی‌ها هم در اینکه قول لغوی حجت باشد، تردید کرده‌اند؛ یعنی در حجیت قول لغوی که متخصص این کار است، تردید کرده‌اند در حالی که در حجیت قول این فرد که غیر متخصص و یک آدم عادی است، تردید نکرده‌اند.
- به نظر می‌رسد این سؤال برای اصولی‌ها مطرح نبوده است تا بخواهند درباره آن بحث کنند.

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

- همین بحث در مراجعه به صحت حمل در نزد اهل زبان نیز مطرح است؛ مثل اینکه به شخصی که زبانش عربی است بگوید آیا الأسد حیوان مفترض درست است و از این طریق کشف کند که برای حیوان مفترس وضع شده است.
- اصولی‌ها در بحث صحت حمل به این بحث نپرداخته‌اند که صحت حمل در نزد مستعلم مقصود است یا در نزد غیر مستعلم.
- در اینجا نیز همان سؤال دوباره مطرح می‌شود که آیا می‌توانم به قول این غیر مستعلم اعتماد کنم.

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

1. وجود

2. مراجعه به اهل زبان

3. مراجعه به قول لغوی

4. استدلال منطقی

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

- ۳. مراجعه به قول لغوی
- تفاوت لغوی با اهل زبان در این است که لغوی تنها یک انسان عادی آشنای با زبان نیست، بلکه یک خبره در آن زبان است.

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

- اصولی‌ها بحث کرده‌اند که آیا قول لغوی حجت است یا نه؛ یعنی اگر لغوی به من گفت که این لفظ برای این معنا وضع شده است، آیا با قول لغوی موضوع له مشخص می‌شود.

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

- قدما قول لغوی را حجت می‌دانستند. سید مرتضی رضوان الله علیه بر حجیت قول لغوی ادعای اجماع کرده است که حداقل کاشف از این است که این نظر در زمان وی مورد قبول بوده است.
- متأخرین در حجت قول لغوی تردید کردند و بسیاری آن را نپذیرفتند.

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

- این بحث در دو مقام مطرح است: حجیت قول لغوی در تعیین موضوع له و حجیت قول لغوی در تعیین مستعمل فيه.
- گاهی لغوی به ما می‌گوید که این معنا وضع شده است و گاهی می‌گوید که این لفظ در این معنا استعمال شده است و هیچ سخنی از اینکه این استعمال حقیقی است یا مجازی، به میان نمی‌آورد.

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

- سؤال این است که اگر قرار باشد قول لغوی حجت باشد، از چه بابی حجیت دارد.

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

در مباحث رجالی همین سؤال در مورد قول رجالی هم مطرح است که اگر قول رجالی حجت است از چه بابی است؛ یعنی این کلام رجالی را که می‌گوید مثلاً «زراره ثقة» و ما روایتش را اخذ می‌کنیم، از چه بابی می‌پذیریم. در جای خود بحث کرده‌ایم که آیا قول رجالی از باب خبر واحد ثقه حجت است یا از باب قول اهل خبره یا از باب بینه (شهادت عدلین). (ر.ک: هادوی تهرانی، مهدی، تحریر المقال فی کلیات علم الرجال، ص ۲)

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

- ۱. حجیت قول لغوی از باب بینه
- بعضی گفته‌اند لغوی درباره لغت و الفاظ حرف می‌زند و این‌ها از قبیل موضوعات هستند و در موضوعات بینه لازم است.
- بنابراین قول لغوی از باب بینه حجت است؛

فصل هشتم: راههای احراز ظهر

- به عبارت دیگر:
- آنچه لغوی برای ما بیان می‌کند حکم شرعی نیست، بلکه موضوع است؛ چون ذات الفاظ و معانی آنها حکم نیستند. (صغری)
- در موضوعات شرعی فقط بینه لازم است. (کبری)
- پس قول لغوی از باب بینه حجت است. (نتیجه)

فصل هشتم: راههای احراز ظهر

- پذیرش این نتیجه آثاری دارد.
- مهم‌ترین آن این است که باید قول لغوی **شرایط بینه** را داشته باشد تا بتواند حجت باشد. برخی از شرایط بینه به شاهد مربوط می‌شود که مهم‌ترین آن **عدالت** است؛ یعنی شاهد باید عادل باشد.
- همچنین در تحقیق بینه **دو نفر شاهد** لازم است و نیز این دو شاهد باید **مرد** باشند و معمولاً^{اگر زن باشند، هر دو زن به منزلة یک مرد} تلقی می‌شوند.

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

- برخی از شرایط بینه به خود اخبار بینه بر می‌گردد؛ مثل اینکه اخبار بینه باید عن حس باشد. بینه در مورد اخباری ارزش دارد که مُخبر مشهود علیه را حس می‌کند نه اینکه آن را حدس می‌زند.

فصل هشتم: راههای احراز ظهر

- پس شاهد باید در بین اهل زبان جستجو کرده باشد و خودش دیده باشد یا شنیده باشد که اهل زبان این لفظ را در این معنا به کار می‌برند.
- امر در اخبار از مستعمل فيه سهل است؛ اما در جایی که لغوی موضوع له را بیان می‌کند، مسأله فرق می‌کند و در این موارد ممکن است اخبارش عن حس باشد و آن در جایی است که اهل زبان خودشان به او خبر می‌دهند که این لفظ در زبان ما برای این معنا وضع شده است و در واقع لغوی از طریق حس احراز می‌کند.

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

در این صورت قول لغوی با تأمین سایر شرایط حجت خواهد بود. لیکن معمولاً اهل زبان اخبار از موضوع له نمی‌دهند و اخبارشان از مستعمل فيه است و معمولاً لغوی برای تعین موضوع له یک سری تحلیل انجام می‌دهد و به نشانه‌ها و علاماتی تمسک می‌کند که همه آن‌ها امور حدسی است؛ مثلاً می‌بینید این لفظ در این معنا استعمال شده است و زیاد هم استعمال شده است و در بسیاری از این استعمالات قرینه‌ای در کار نبوده است و استعمال لفظ در یک معنایی بدون قرینه به صورت شایع بر اساس بحث‌های گذشته نشان می‌دهد که این معنا حقیقی است. پس وی نتیجه می‌گیرد که باید این لفظ برای معنا وضع شده باشد.

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

- این نتیجه حسی نیست، بلکه اجتهاد می‌کند و حدس می‌زند مثل فتاوی مجتهد که اخبار عن حدس است.
- فقهاء از خود معصوم علیه السلام مطلبی را نشنیده‌اند و چیزی هم به این‌ها وحی نمی‌شود، بلکه با یک سری ضوابطی و با استدلال‌هایی اجتهاد می‌کنند و یک مطلبی را حدس می‌زنند.

فصل هشتم: راههای احراز ظهر

- اشکال بر مقدمه اول
- در بعضی مواردی لغوی از معنای یک لفظ خبر می‌دهد و آن معنا در تعیین حکم دخالت می‌کند نه در تعیین موضوع.

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

- مثلاً در احکام تکلیفی فرض کنید معنای لفظ کراحت یا معنای لفظ وجوب یا معنای صیغة امر یا معنای صیغة نهی را بیان کند و ما بخواهیم با این‌ها حکم را به دست بیاوریم.

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

در احکام وضعی مثل اینکه الفاظی را بیان کند که حاوی یک حکم وضعی نظیر نجاست، شرطیت و جزئیت باشد؛ مثلاً در آیة «إنما المشركون نجس» لفظ «نجس» وارد شده است. مراجعه به لغت و معنایی که لغوی برای نجس تعیین می‌کند در اثبات نجاست مشرکان نقش دارد. اگر ما به لغوی مراجعه کردیم و گفت نجس به معنای نجاست مصطلح است و برای همین معنا وضع شده است، نتیجه می‌گیریم که پس مشرکین به اصطلاح فقهی نجس‌اند.

فصل هشتم: راههای احراز ظهر

- بنابراین همیشه این طور نیست که قول لغوی به حوزه موضوع مربوط باشد، بلکه در بعضی موارد قول لغوی به حوزه حکم مربوط می‌شود.

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

- اشکال بر مقدمه دوم
- ما کبری را قبول نداریم و معتقدیم که خبر واحد هم در احکام و هم در موضوعات حجت است.
- خلاصه سخن آنکه در بحث در بحث حجت خبر واحد خواهیم گفت که خبر واحد حجت است هم در احکام و هم در موضوعات و بینه به مواردی اختصاص دارد که دلیل خاص بر اعتبار بینه داریم.

فصل هشتم: راههای احراز ظهور

- بنابراین قول لغوی از باب بینه حجت نیست؛ چون دلیل خاص نداریم. حال این سؤال مطرح می‌شود که قول لغوی از باب خبر واحد حجت است یا از باب قول خبره؟